

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

nis venit, supra oēs est. Qui e terra profectus est, terrenus est, & e terra loquit̃. Qui e cœlo venit supra om̃es est: & quod vidit & audiuit, hoc testat̃, & testimoniū eius nemo accipit. Qui accepit eius testimoniū, is ob signauit, quod deus verax sit. Nā is quem misit deus, verba dei loquit̃: Nō em̃ huic ad mensurā dat deus sp̃itū. Pater diligit filiū, & oīa dedit illi in manū. Qui credit in filiū habet vitā æternā: qui aut̃ incredulus est filio, non videbit vitam, sed ira dei manet super eum.

¶ CAPVT. III.

T ergo cognouit dñs, audisse pharisæos, quod Iesus plures discipulos faceret, & baptizaret, q̃ Ioannes: quanq̃ Iesus ipse nō baptizaret, sed discipuli eius: reliquit Iudæā, & abiit iterū in Galilæā. Oportebat aut̃ eū transire per Samariā. Venit ergo in ciuitatē Samariæ, quæ dicit̃ Sychar, iuxta prædiū, quod dedit Iacob Ioseph filio suo. Erat aut̃ ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigatus ex itinere, sedebat sic sup fontē: Hora erat ferme sexta: Venit mulier Samaritana, vt hauriret aquā. Dicit ei Iesus: Da mihi qđ bibā. Nā discipuli ei⁹ abierant in ciuitatē, vt cibos emerēt. Dicit ergo ei mulier illa Samaritana: Quo modo tu Iudæus cū sis, potū a me poscis quæ sum mulier Samaritana? Nō em̃ cōmerciū habet Iudæi cū Samaritanis: Respondit Iesus, & dixit ei: Si scires donū dei, & qs sit qui dicit tibi: Da mihi quod bibā: tu petisses ab eo, & dedisset tibi aquā viuā. Dicit ei mulier: Dñe, neq; quo haurias, habes: & puteus profundus est, vnde ergo habes aquā illā viuā? Num tu maior es patre no-

stro Jacob, q̄ dedit nobis puteū, & ipse ex eo bibit, & filij eius, & pecora ei⁹? Respondit Iesus, & dixit ei: Ois q̄ bibit ex aq̄ hac, sitiet iterū. Quisq̄ autē biberit ex aqua quā ego dabo ei, non sitiet in æternū: sed aqua quā ego dabo ei, fiet in eo fons aque salientis in vitā æternā. Dicit illi mulier: Dñe, da mihi istā aquā vt nō sitia, neq̄ veniā huc ad hauriendū. Dicit ei Iesus: Vade, voca virū tuum, & veni huc. Respondit mulier, & dixit ei: Non habeo virū. Dicit ei Iesus: Bñ dixisti, non habeo virū. Quinq̄ enim viros habuisti, & nunc quē habes, nō est tuus vir. Hoc vere dixisti. Dicit ei mulier: Dñe, video quod propheta es tu. Patres n̄ri in monte hoc adorauerūt, & vos dicitis: qđ Hierosolymis est loc⁹, vbi oporteat adorare. Dicit ei Iesus: Mulier, crede mihi, venit hora qñ neq̄ in monte hoc, neq̄ Hierosolymis adorabitis patrē. Vos adoratis quod nescitis, nos adoramus quod scimus, q̄a salus ex Iudæis est. Sed venit hora & nūc est, qñ veri adoratores adorabunt patrē spiritu ac veritate. Nā & p̄ tales quærit q̄ adorēt ipsū. Spūs est deus, & eos q̄ adorant eū, spiritu ac veritate oportet adorare. Dicit ei mulier: Scio qđ Messias venturus est, q̄ dicit̄ Christ⁹, cū ergo venerit ille, nobis nunciabit oīa. Dicit ei Iesus: Ego sum q̄ loquor tibi. Et cōtinuo venerunt discipuli ei⁹, & mirabant̄, qđ cum muliere loquerēt̄. Nemo tñ dixit: quid quæris, aut cur loquæris cū ea? Respondit ergo hydriā suā mulier, & abiit in ciuitatē, & dicit illis hoībus: Venite videte hoīem, qui dixit mihi oīa quæcunq̄ feci, num hic ē ille Christ⁹? Exierūt ergo e ciuitate, & veniebāt ad eū. Interea rogabant eum discipuli, dicētes: Rabbi, comede. Illi autē dixit

eis: Ego cibū habeo comedendū, quē vos nescitis. Dicebant ergo
 discipuli inter se: Nunquis attulit ei quod ederet? Dicit eis Iesus:
 Meus cibus est, ut faciā quod vultis quod misit me, & perficiā opus eius.
 Nōne vos dicitis: adhuc quatuor menses sunt, & messis veniet?
 Ecce dico vobis, atrollite oculos vros, & videte regiones, quoniā
 albæ sunt iam ad messem. Et qui metit, mercedē accipit: & con-
 gregat fructū in vitam æternā: ut & qui seminat simul gaudeat,
 & qui metit. In hoc enim est sermo verus, quod alius est qui se-
 minat, & alius est qui metit. Ego misi vos ad metendum, quod
 vos non laborastis. Alij laborauerunt, & vos in labores eorum
 introistis. Ex ciuitate autem illa multi crediderūt in eum Sama-
 ritanorū ppter sermonem mulieris, testificantis, quod dixisset sibi
 oīa, quæcūq; fecisset. Cū venissent ergo ad illū Samaritani, roga-
 uerunt eū ut apud se maneret. & mansit ibi duos dies. Ac multo
 plures crediderūt ppter sermonē ipsius. & mulieri dicebāt: Iam
 nō ppter tuā orationē credimus ipsi em̄ audiuimus, & scim⁹, quod
 hic est vere seruator mundi Christus. Post duos autē dies exiit in-
 de, & abiit in Galileā. Ipse em̄ Iesus testat⁹ est quod ppheta in sua pa-
 tria honorē nō haberet. Cū ergo venisset in Galileā, exceperunt
 eū Galilæi, cū omnia vidissent, quæ fecerat Hierosolymis in die
 festo. & ipsi em̄ venerant ad diem festum. Venit ergo Iesus iterū
 in Cana Galilææ, vbi fecerat ex aqua vinum. Et erat quidam re-
 gul⁹, cui⁹ fili⁹ infirmabat Capernaū. Hic cū audisset, quod Ies⁹ adue-
 nisset a Iudæa in Galileā, abiit ad eū, & rogabat eū, ut descēderet,
 ac sanaret ipsius filium. Siquidem is agebat aninam. Dixit ergo
 +

Iesus ad eū: Nisi signa & p̄digia videritis nō creditis. Dicit ad eū regul⁹: Dñe, descēde priusq̄ moriat̄ fili⁹ me⁹. Dicit ei Iesus: Vade, filius tuus viuit. Credidit hō sermoni quē dixerat ei Iesus & ibat. Iam aut̄ eo descendente, serui occurrunt ei, & nunciauerūt, dicens: Filius tuus viuit. Sciscitatus est ergo horā ab eis, in qua melius habuisset. Et dixerūt ei: heri hora septima reliquit eū febris. Cognouit ergo p̄r, quod illa hora erat, in qua dixisset sibi Iesus, fili⁹ tuus viuit, & credidit ipse & domus eius tota. Hoc iterum secundum signū ædidit Iesus cum venisset a Iudæa in Galilæam.

¶ CAPVT. V.

¶ Ost hęc erat dies festus Iudæorum, & ascendit Iesus Hierosolymā. Est aut̄ Hierosolymis ad probaticam piscina, quæ nominā Hebraice bethesda, quinq; porticus habens, in his iacebat multitudo magna languentiū, cæcōrum, aridorū, expectantiū aquæ motū. Angel⁹ em̄ descendebat certo tpe in piscinā & turbabat aquā. Itaq; qui prim⁹ descendisset post turbationē aquæ, sanus fiebat, a quocunq; detinebatur morbo. Erat aut̄ quidā hō illic, qui triginta & octo annos morbo tenebat̄. Hunc cū vidisset Iesus decūbentē, & cognouisset, qđ iam multū tps morbo teneret̄, dicit ei: Vis sanus fieri? Respōdit ei languidus: Dñe, hōiem nō habeo, vt cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinā. Sed interim dū ego venio, iā alius añ me descendit. Dicit ei Iesus: Surge, tolle grabatū tuū, & ambula. Et statim sanus factus est hō ille, & sustulit grabatū suū, & ambulabat. Erat aut̄ sabbatū in die illo. Dicebāt ergo Iudæi ei, qui sanat⁹ fue-